Lietas Nr. 11400045312
Lietas arhīva Nr. K23-0056-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 11.septembrī

Madonas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa,

piedaloties prokuroram L.Šņepstam
un aizstāvim /pers.S/,
iztiesājot atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. D/ ,** personas kods /personas kods/ , **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260. panta trešās daļas,**

k o n s t a t ē j a

/pers. D/, būdams persona, kas vada transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīts vidēja smaguma miesas bojājums.

2012.gada 15.jūlijā ap plkst. 22:35 /pers. D/, atrodoties alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija asinīs 2,11 promiles), būdams persona, kuram nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, kā pasažieri vedot /pers. E/, vadīja /pers. E/ piederošo motociklu ,,Kawasaki Ninja ZX-10R" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Amatas novadā, Drabešu pagastā, pa autoceļu Rīga - Sigulda - Igaunijas robeža (Veclaicene) , Rīgas virzienā ar braukšanas ātrumu ap 100-110 km/h. Kad autoceļa 76.km no mazākas nozīmes ceļa izbrauca operatīvais transportlīdzeklis - policijas automobilis ar speciālo krāsojumu ,,Renault Megane", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar iedegtu mirgojošu zilu un sarkanu bākuguni un turpināja kustību Rīgas virzienā, /pers. D/ neveica atbilstošu manevru, lai izvairītos no sadursmes, proti, neapbrauca minēto operatīvo transportlīdzekli vai arī nesamazināja braukšanas ātrumu līdz pilnīgai motocikla apturēšanai, kā rezultātā iebrauca policijas automašīnas aizmugurē.

Ceļu satiksmes negadījumā motocikla pasažieris /pers. E/ guva vidēji smagus miesas bojājumus : galvas sasitumu ar sistu brūci un galvas smadzeņu sasitumu, krūšu kurvja sasitumu ar mugurkaula 3. un 4.krūšu skriemeļa labā sānu izauguma lūzumu, kas izraisīja ilgstošu veselības traucējumu virs 21 dienas.

/pers. D/ pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu nr. 571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" 10.punkta parasības, kas noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citam personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas

situācijas un nenodarītu zaudējumus, 39.1.2.punkta prasības - transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles - transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, kā arī mopēdu un velosipēdu vadītājiem, 39.4.punkta prasības - transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, 112.punkta parasības - transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā, 113.punkta prasības , kas noteic , ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc, 115.1.punktā noteikto , ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt: motocikliem, tricikliem, kvadracikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu punktu prasību pārkāpšanas bija tiešā cēloniskā /pers. E/ nodarītiem miesas bojājumiem.

Ar iepriekš minētajām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā.

/pers. D/ tiesas sēdē norādīja, ka savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā nevar ne atzīt , ne arī noliegt, jo notikušo neatceras. Apsūdzētais izmantoja savas tiesības neliecināt.

Pēc prokurora lūguma, Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturtās daļas kārtībā , tiesa pārbaudīja /pers. D/ pirmstiesas procesā sniegto liecību, ko viņš sniedzis kā apsūdzētais. /pers. D/ liecinājis, ka notikušo neatceras. Ar bijušo darba kolēģi /pers. E/ attiecības viņam ir labas . Pēc ceļu satiksmes negadījuma atvainojies /pers. E/ un savstarpēji izlīguši. Atceroties, ka negadījuma dienā braukuši ar /pers. E/ motociklu uz Rīgu, kurš no viņiem vadījis motociklu , neatceroties. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā zaudējis samaņu un slimnīcā pamodies nākošajā dienā. Iemaņas vadīt motociklu esot labas, jo iepriekš braucis motokrosā (lietas 144.-145.lapa).

Lai gan apsūdzētais norādīja, ka nevar paust savu attieksmi par vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā , tiesa uzskata, ka /pers. D/ vainīgums pierādīts ar liecinieku /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/ un /pers. E/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, tiesu medicīniskās , kā arī autohtehniskās ekspertīzes atzinumu , eksperta /pers. K/ liecību saistībā ar iepriekš sniegto atzinumu un lietā esošiem rakstveida pierādījumiem.

Lietā netiek apšaubīts ceļu satiksmes negadījuma laiks , vieta , kā arī /pers. E/ radītie miesas bojājumi un to smaguma pakāpe.

No notikuma vietā veiktās apskates protokola un tam pievienotās fototabulas redzams, ka ceļu satiksmes negadījums noticis 2012.gada 15.jūlijā ap plkst. 22.35, autoceļa A-2, Rīga -Veclaicene 76.km (lietas 4.-9.lapa).

/pers. E/ nodarīto miesas bojājumu smaguma pakāpi apliecina 2012.gada 8.augusta tiesu medicīnas eksperta atzinums Nr. 158 (lietas 41.-42.lapa).

Faktu, ka /pers. D/ nebija atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, apstiprina lietas 15.lapā esošā CSDD Informatīvās sistēmas izdruka.

Lietas 21.lapā esošais medicīniskās pārbaudes protokols Nr.212 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai pierāda, ka /pers. D/ konstatēts alkohola apreibums 2,11

promiles.

/pers. J/ liecināja, ka formējis ceļu satiksmes negadījumu , kurā bijusi iesaistīta policijas automašīna "Renault Megana"un motocikls. Kad ieradies notikuma vietā , cietušie jau bijuši aizvesti uz medicīnas iestādi. Pats personīgi neredzējis ne motocikla vadītāju, ne pasažieri. Uz vietas bijuši tikai policijas darbinieki, kuri skaidrojuši, ka izbraukuši uz galvenā ceļa ar ieslēgtām bākugunīm . Tā kā bijis zināms, ka ar motociklu braukušas divas personas, bet nebijis zināms , kurš bijis vadītājs, protokolā kā vadītāju ierakstījis motocikla īpašnieku /pers. E/.

To, ka ceļu satiksmes negadījuma brīdī motociklu vadīja /pers. D/ , liecināja /pers. E/. Ar viņam piederošo motociklu braukuši virzienā uz Rīgas pusi. Neatceroties, kādēļ motociklu vadījis /pers. D/. Nevarot pateikt arī ar kādu ātrumu /pers. D/ braucis. Izbraukuši no Melturu kroga. Pats tur dzēris alu, vai arī /pers. D/ ko dzēris, nezinot. Sadursme notikusi kilometru uz Rīgas pusi no Melturu kroga. No Melturu kroga līdz tiltam esot taisns, pārskatāms ceļš. Policijas automašīnu ar ieslēgtām bākugunīm ievērojis 300 metru attālumā.Tā stāvējusi ceļa malā. Kad bijuši gandrīz blakus, automašīna izbraukusi uz ceļa, līdz ar to vairs nebijis iespējams nobremzēt un notikusi sadursme.

Par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem tiesas izmeklēšanā nopratinātie policijas darbinieki /pers. H/ un /pers. I/ līdzīgi liecināja , ka negadījuma dienā abi veikuši dienesta pienākumus Amatas novadā uz autoceļa A2, Rīga- Veclaicene. Nofiksējot ar radaru ātruma pārkāpumu kādai mašīnai, nolēmuši to apturēt. Melturos veikuši apgriešanās manevru, lai brauktu atpakaļ uz Ieriķiem. Dienesta automašīnu vadījis /pers. I/. /pers. H/, uzsākot manevru, lai izbrauktu uz galvenā ceļa, automašīnai ieslēdzis bākugunis. Pirms tam abi ievērojuši Rīgas virzienā braucošo motociklu , kas atradies 500-800 m attālumā. Ceļš tajā vietā esot taisns un labi pārredzams . Attālums līdz motociklam bijis pieteikams , lai tam braucot ar ātrumu 90 km/h , viņu dienesta automašīna nebūtu šķērslis . Izdarot kreiso pagriezienu un izbraucot uz autoceļa, taisnvirziena kustībā ar ātrumu ap 20-30 km /h , nobraukuši 5-6 metrus, maksimums 10 metrus. Tad pēkšņi bijis trieciens automašīnas aizmugurē. Viens cilvēks pārlidojis pāri mašīnai un apmēram 30 metrus tās priekšā nokritis zemē, bet otrs cilvēks ietriecies automašīnas aizmugurējā logā . /pers. H/ aizskrējis pie cilvēka, kas nokritis automašīnas priekšā , bet /pers. I/ palīdzējis motociklistam, kas līdis ārā no automašīnas aizmugures un sūdzējies par stiprām sāpēm zem vēdera . Par notikušo negadījumu nekavējoties ziņojuši dežūrdaļai un izsaukuši mediķus.

Abu liecinieku liecības pierāda , ka policijas automašīna, veikusi manevru, izbraucot no mazākas nozīmes ceļa uz galvenā ceļa , un tai bijusi iedegta mirgojoša zila un sarkana bākuguns. Faktu, ka ceļš negadījuma vietā bijis taisns un labi pārskatāms, apstiprina arī /pers. I/ un /pers. H/ liecību pārbaudes uz vietas protokolam pievienotās fotogrāfijas (lietas 99.-102, 109.-111.lapa).

Tiesai nav pamats neticēt /pers. I/ un /pers. H/ liecinātajam, kas atbilst arī viņu 2012.gada 15.jūlija ziņojumos izklāstītajam (lietas 26.-27., 29.-30.lapa), ka viņi veikuši apgriešanās manevru un uzsākuši taisnvirziena kustību, nevis , kā norādīja /pers. E/, pēkšņi no ceļa nomales izbraukuši uz brauktuves. Kā redzams no lietas 19.lapā esošā medicīniskās pārbaudes protokola Nr.214 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, /pers. E/ konstatēts smags alkohola apreibums – 2,99 promiles, kas nenoliedzami norāda , ka viņa spējas adekvāti uztvert un objektīvi izvērtēt notiekošo uz ceļa bija apšaubāmas.

Policijas darbinieku sniegtajās liecībās un dienesta ziņojumos nav pretrunu, liecības ir konsekventas un ticamas. Judikatūrā ir atzīts, ka policistu liecības un paskaidrojumi nav

absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Šāds viedoklis izteikts arī juridiskajā literatūrā *(sk.: Litvins G., Aperāne K. Administratīvā pārkāpuma lietvedība ceļu satiksmē. – Sabiedriskās politikas centrs Providus, 2010,37.lpp., www.providus.lv).* Tiesai nav iesniegts neviens pierādījums, kas norādītu, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai personiski ieinteresēti /pers. D/ vainīguma konstatēšanā.

Tiesai nav pamats apšaubīt 2012.gada 27.septembrī autotehniskās ekspertīzes atzinumā Nr.12-1261 konstatēto, ka transporta līdzekļu sadursme ir notikusi 4-6 m attālumā no izbrauktuves uz autoceļa aptuveni pa vidu kustības joslai, kas ved Rīgas virzienā. Eksperts secinājis, ka automobiļa "Renault" ekipāža, saskaroties ar atļautā kustības ātruma pārsniedzēju, kas brauca viņiem pretim, uzsāka pakaļdzīšanos, kuras laikā veica apgriešanās manevru caur ceļam pieguļošo teritoriju. Atpakaļ uz autoceļa automašīna izbrauca degot bākugunīm, kas aizliedz pārējo automobiļu kustību. Tai pat laikā motocikla vadītājs nenoreaģēja uz satiksmes situācijas izmaiņām un nedeva ceļu automobilim, kā rezultātā notika abu transporta līdzekļu sadursme. Sadursmes laikā kontaktā atradās automobiļa "Renault" aizmugures daļa un motocikla priekšdaļa.

Eksperts norādījis, ka no tehniskā redzes viedokļa par negadījuma iemeslu ir uzskatāma motocikla "Kawasaki" vadītāja rīcība. Automobiļa kustības ātrums sadursmes brīdī ir bijis aptuveni l0 km/h, savukārt, motocikla kustības ātrums sadursmes brīdī bijis aptuveni 100-110km/h.

Valsts tiesu ekspertīžu biroja Tehnisko ekspertīžu departamenta tiesu eksperts /pers. K/ tiesas izmeklēšanas laikā apstiprināja - izpētot viņa rīcībā nodotos kriminālprocesa materiālus, secinājis, ka motocikla vadītājs pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu , nenoreaģējis uz satiksmes situācijas izmaiņām un nedevis ceļu operatīvjam transportlīdzeklim. /pers. D/ konstatētie miesas bojājumi, liecinot, ka tieši viņš negadījuma laikā vadījis motociklu.

Tiesai nav pamata apšaubīt eksperta atzinumu tā nepamatotības, būtisku nepilnību vai pieļautu metodiska rakstura kļūdu dēļ, kā arī nav konstatēta eksperta nepietiekama kvalifikācija vai nekompetence . Eksperta /pers. K/ atzinums atbilst arī tiesas izdarītajam secinājumam par ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemeslu.

Tiesa uzskata, ir pierādīts, ka /pers. D/ vadīja motociklu un pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu prasības , izraisot ceļu satiksmes negadījumu, kurā cietušajam tika nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi. Ceļa satiksmes noteikumu 39.1.2.. 39.4., 112., 113.,115.1 punktu neievērošana bija tiešā cēloniskā sakarā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un radītajām sekām. Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. D/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas un viņš ir sodāms par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Lemjot par kriminālsoda piemērošanu, atbilstoši Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs,kas maksimāli sekmētu kriminālsoda mērķa sasniegšanu: taisnīguma atjaunošanu,noziedzīgu nodarījumu recidīva novēršanu, sabiedriskās drošības aizsardzību, citu personu atturēšanu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un notiesātās personas resocializāciju. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu , nosakot soda veidu , tiek ņemts vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgās personība , savukārt, nosakot soda mēru, tiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums,

atbilstoši Krimināllikuma 7.panta ceturtajai daļai klasificējams kā smags noziegums, izdarīts aiz neuzmanības.

/pers. D/ iepriekš nav sodīts (lietas151.lap). Pats paskaidroja, ka dzīvo un strādā Norvēģijā, apgādībā ir trīs bērni.

Lietā netiek konstatēti ne apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47.pantā, ne arī Krimināllikuma 48.pantā noteiktie atbildību pastiprinošie apstākļi.

Atbilstoši Krimināllikuma 260.panta trešajai daļai (likuma redakcija līdz 2012.gada 31.decembrim), par šā panta pirmajā, $1.^1$ vai otrajā daļā paredzēto nodarījumu, ja tas izdarīts alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē, — soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz piecpadsmit gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tā kā Krimināllikuma 260.panta trešās daļas sankcija kā vienīgo pamatsoda veidu paredz brīvības atņemšanu, /pers. D/ sods nosakāms brīvības atņemšanas soda veidā . Tomēr ievērojot to, ka viņš agrāk nav sodīts , lietā nav ziņu, kas viņa personību raksturotu negatīvi, kā arī ņemot vērā apstākli, ka arī pats negadījumā guva smagus miesas bojājumus, tiesa uzskata, ka iespējams piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un apsūdzētais sodu var izciest sabiedrībā, nebūdams izolēts no ģimenes.Tika gūta pārliecība, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Pēc tiesas ieskata, ņemot vērā nosacītas notiesāšanas būtību, proti, saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta desmito daļu, ja nosacīti notiesātais pārbaudes laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais brīvības atņemšanas sods ir izpildāms reāli, konkrētajā gadījumā pārbaudes laika noteikšana /pers. D/ būs audzinošāks sods par reālas brīvības atņemšanas sodu. Nosacīta soda piemērošana būs krimināltiesisko attiecību taisnīgs noregulējums, samērīgs ar noziedzīgā nodarījuma rezultātā radītajām sekām, kā arī tiks sasniegts krimināls soda mērķis - sodīt vainīgo par krimināltiesisko aizliegumu neievērošanu, ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā.

Tiesa atzīst, ka pirmstiesas kriminālprocesa laikā konstatēta lietas neattaisnota vilcināšana, kas ir pamats Krimināllikuma $49.^1$panta pirmās daļas 2.punktā piemērošanai. Kriminālprocesa likuma 14.pants nosaka, kas ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Atbilstoši minētās likuma normas pirmā pirmajai daļai, ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

No lietas materiāliem redzams, ka kriminālprocess uzsākts 2012.gada 16.jūlijā . Tajā pat dienā /pers. I/ un /pers. H/ snieguši savus paskaidrojumus. 2012.gada 8.augustā saņemti tiesu medicīnas eksperta atzinumi par /pers. D/ un /pers. E/ konstatētajiem miesas bojājumiem , savukārt autotehniskās ekspetīzes slēdziens datēts ar 2012.gada 27.septembri. Pēc tam līdz 2014.gada martam lietā nav veiktas nekādas procesuālās darbības. Ņemot vērā, ka kriminālprocesā iesaistīts neliels personu skaits, ir samērā mazs veikto procesuālo darbību daudzums, tiesas ieskatā, kriminālprocess šajā lietā ir neattaisnoti novilcināts un ir pārkāptas apsūdzētā tiesības uz lietas iztiesāšanu saprātīgā termiņā , kas ir par pamatu noteikt sodu, kas zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā.

Krimināllikuma 260.panta trešās daļas sankcija kā obligātu paredz arī papildsodu - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu. Ņemot vērā , ka no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas ir pagājuši jau vairāk kā trīs gadi , šajā laikā nav konstatēti nekādi /pers. D/ pārkāpumi, tiesa atzīst, ka viņam var piemērot likumā noteikto minimālo papildsoda sankciju.

Attiecībā uz sankcijā minēto mantas konfiskāciju, tiesa uzskata, ka tā nav piemērojama.Krimināllikuma 42.panta trešā daļa paredz, ka tiesa nosakot mantas konfiskāciju par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību, attiecina to uz transportlīdzekli. Savukārt Krimināllikuma 42.panta pirmā daļa nosaka - mantas konfiskācija ir notiesātā īpašumā esošās mantas vai tās daļas piespiedu bezatlīdzības atsavināšana valsts īpašumā. /pers. D/ nav motocikla "/pers. F/ ZX-10R" īpašnieks . Līdz ar to šajā gadījumā mantas konfiskācija nav iespējama.

Lietā nav procesuālo izdevumu, par kuriem būtu lemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. pantu . Nav arī lietisko pierādījumu un dokumentu, par kuriem būtu pieņemams lēmums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu.

Pirmstiesas procesā /pers. D/ nav piemērots drošības līdzeklis un tiesa neuzskata par nepieciešamu to piemērot arī līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Saskaņā ar iepriekš minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528. , 529., 530. panta,

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un , piemērojot Krimināllikuma 49.prim panta pirmās daļas 2.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1(vienu) gadu. Piemērot Krimināllikuma 55.pantu un brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Drošības līdzekli līdz sprieduma spēkā stšanās brīdim nepiemērot.

Spriedumu 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas - 2015.gada 25.septembra, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Madonas rajona tiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa